

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 13 - 19 decembrie 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

În numele Tatălui și al Fiului, și al Spiritului Sfânt. Amin.

Din Evanghelia lui Matei: „Dar cu cine voi asemenea neamul acesta? Este asemenea copiilor care stau în piețe și strigă către alții, zicând: V-am cântat din fluier și n-ați jucat; v-am cântat de jale și nu v-ați tânguit. Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și spun: Are demon. A venit Fiul Omului, mâncând și bând și spun: Iată om mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor. Dar înțelepciunea s-a dovedit dreaptă din faptele ei.” (XI, 16-19)

Reflectăm

Ca și copiii capricioși, care refuză orice alternativă, și nouă ne este greu să recunoaștem și să primim întâlnirile și experiențele prin care Dumnezeu se prezintă în viața noastră. Isus pare a ne zice: „Nu este bine nici una, nici alta!” și este adevărat, nu știm să ne încredem, să ne abandonăm prezenței Sale. Există un moment în care, după ce Dumnezeu a încercat de toate, ne revine nouă să acționăm. El așteaptă al nostru”da” pentru a ne face să trăim minunățiile operei sale în noi. Și atunci când aceasta se va întâmpla, nu vom înceta să-I mulțumim.

Tatăl nostru...

Abia am agățat în furcă telefonul. /De ce ai telefonat? / Ah! Da, Doamne... sunt eu.

Adevărul este / că am vorbit mult / și am ascultat puțin.

Iartă-mă, Doamne, / am făcut un monolog / și nu un dialog.

Am impus ideile mele / și nu am acceptat altele. / Pentru că nu am ascultat nu am învățat nimic. Pentru că nu am ascultat, / nu am adus nimic nou.

Pentru că nu am ascultat / nu am comunicat.

Iartă-mă, Doamne, / pentru că vorbeam, / și acum semnalul s-a pierdut.

(Michel Quoist)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Lorenia Nedeianu, Alexandrina Perțe, Cristian Muntean și Maria Olga Vancsik** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *El a venit!*

Când Isus spune “Vino”, nu stă în vârful unei scări lungi și înalte, ce ajunge în ceruri, de unde ne face semn să începem să urcăm treptele. El însuși coboară treptele pentru a sta cot la cot cu noi. El a venit între noi. “Pentru noi și pentru a noastră mântuire s-a coborât din ceruri și s-a întrupat de la Spiritul Sfânt și din Maria Fecioară s-a făcut om” (Crezul nicean). “Ea l-a născut pe Fiul ei și l-a înfășat în haine și l-a așezat în iesle.” El a venit, s-a născut într-un grajd. A venit și a murit pe cruce. A venit să pregătească pentru noi banchetul mântuirii. Iar acum – astăzi – își trimite slujitorii să ne comunice invitația sa: “Vino, că iată toate sunt gata.”

În loc să fie acceptată, această prețioasă invitație este respinsă. “Țarină am cumpărat... Cinci perechi de boi am cumpărat... Femeie mi-am luat... nu pot veni.” Acesta a fost răspunsul. Nu același răspuns îl dăm și astăzi? Marea noastră tragedie este că sfârșim prin a accepta invitațiile greșite. Pierdem banchetul, viața abundentă în Cristos, pentru ceva mai mic, mai trecător. Și Isus plânge: “Ierusalime, Ierusalime... de câte ori am voit să adun pe fiii tăi, după cum adună pasărea puii săi sub aripă, dar nu ați voit” (Matei 23,37).

“Vino, că iată toate sunt gata.” “Dar”, obiectezi tu, “nu sunt demn să vin. Hainele mele nu sunt pe măsura evenimentului. Și nici nu aș ști cum să mă comport în palatul Stăpânului.” Nu pricepem că nu contează. Invitația este adresată tuturor: celor care trăiesc pe străzi, celor care locuiesc în case din cartoane, precum și celor ce stau în vile de lux. Vino! Vestea bună este că nu trebuie să fii perfect pentru ca să accepți invitația. Vino așa cum ești – cu toate păcatele și durerile tale, cu slăbiciunile și eșecurile tale, cu problemele și cu neliniștile tale. Vino la singurul care poate să te ierte și să te vindece. “Vino, că iată toate sunt gata.” Zece leproși au venit... și au fost vindecați. Un orb a venit... și și-a recâștigat vederea. Un olog a venit... și l-a însănătoșit. Păcătoși au venit... și au fost iertați. Mort... și a fost adus la viață. “Pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară” (Ioan 6,37).

“Vino, că iată toate sunt gata.” A veni la Isus este un drum al vieții. Începe cu botezul. Presupune zi de zi încredințare, căință, ascultare, venerație, rugăciune, lectură biblică și Împărtășanie. Presupune a merge zilnic alături de Isus. Nu înseamnă doar “vino!” ci și “mergi!” Mergi în lume și fii discipolul meu. Fii slujitor Mie. Fii lumină. Fii sare.” Nimeni nu va cunoaște vreodată strălucirea banchetului, bunătatea mâncării sau bucuria de a lua parte la această minunată fraternitate, dacă nu lăsăm deoparte scuzele și dacă nu îndrăznim să acceptăm invitația. Vino la El și fii sigur că în ultima zi El te va primi cu un mare “VINO!”: “Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii.” (...)